

100 éve született Mozsolics Amália

Vasvár emléktáblát emeltetett a bronzkort kutató tudósnak

Január 14-én Vasváron az Alkotmány utca 3. szám alatt lévő ház előtt régészek, a megyei kulturális élet közszereplői, politikusok és Dr. Rásó Marót családja gyülekezett. 1910. január 13-án született a város szülőtte, a Kárpát-medence bronz korának nemzetközi hírű kutatója, a jeles régész, dr. Mozsolics Amália. Szü-

polgármester édesanyja szintén Mozsolics lány volt. Az Alkotmány utcai házhoz – füzte tovább emlékezését a polgármester –, sajátos módon az utókor mégsem a tudóst köti, hanem a valamivel szerényebb életutat végigjáró jogász édesapját, a helyi képviselő-testület tagját, akinek az országgyűlési képviselő-vá-

lérre épült. Az egyik az a kitűnő érzék, ahogyan adattárok, gyűjtemények mélyéről – természetesen főleg a Nemzeti Múzeum őskori raktárából – kiemelte és széleskörű szakirodalmi ismerettel feldolgozta az interregionális kapcsolatokat bizonyító leletegyütteseket. Többek között egy Huszt környéki tört, a dunántúli Dadon talált keleti típusú kőbaltát, a nyírkarászi halomsírt, a főleg tell-telepekről ismert, kis-ázsiai, délkelet-európai előképekre visszavezethető agancs lószerszámrészeket, az Itáliából származó, vagy az ottaniakat utánzó korai vaskori bronzszobrocskákat.

Ami a másik pillért illeti, az valójában a fémleletek már-már misztifikált fontosságára épült. Különösen kedvelte Mozsolics Amália az aranytárgyakat. Ezek zárt leletenkénti értékelése szinte vezérfonalként vonul végig mun-

lőházán, születésének 100. évfordulójára emlékezve, Vasvár városa emléktáblát avatott, így adózva a szombathelyi, a kolozsvári, a Magyar Nemzeti Múzeum munkatársa, a Rómer Flóris és a Széchenyi-emlékérem és az Akadémiai Díj birtokosára, akit Vasvár városa 1996-ban Vasvár Díszpolgárává választott.

A résztvevők a januári hideg ellenére fedetlen fővel – mintegy díszsorfalat álltak – így róva le hálájukat Mozsolics Amália emléke előtt. Az avató ünnepség részvevőit V. Németh Zsolt polgármester köszöntötte. Az utcában fel-feldübörgő forgalom zajával némi párhuzamot vonva – időutazásra invitálva hallgatóságát –, s a Vasvármegye 1910-es számát idézte, amelyből megtudhattuk, hogy akkoriban maximum 25 kilométeres sebességgel haladhattak az autók. Miért tette ezt a kis kitérőt a város első embere? Ezzel a fényévnyi lassúsággal haladó akkori világgal is érzékeltetni akarta azt a fantasztikus régész, szakmai utat, amit Mozsolics Amália befutott földi pályáján. Családi kötődésekre is kitért, hisz a

lasztáson való sikertelen próbálkozása miatt a család anyagi helyzete is megrendült. Ezt követően Amália tanulmányait az ünnepségen is jelen lévő ügyvéd, dr. Rásó Marót édesapja, dr. Rásó Béla ügyvéd finanszírozta, s a vasvári leány, Mozsolics Amália az 1930-as években így szerzett egyetemi diplomát Bécsben.

Majthényi László, a megyei közgyűlés elnöke a régész Vas megyei tevékenységét méltatva elmondta, hogy az interneten az európai bronzkor avatott régészéről, a Ság-hegyi kutatás nemzetközi hírű tudósáról angol nyelvű publikációk egész sorát találjuk. Egyben kifejezte abbéli reményét, hogy Vasvár Város Önkormányzata, a Magyar Nemzeti Múzeum és a Vas Megyei Múzeumok Igazgatóságának összefogásával elkészült emléktábla hozzájárul ahhoz, hogy minél többen megismerhessék a kutató szakmai munkásságát.

Dr. Kovács Tibor, a Magyar Nemzeti Múzeum főigazgatója kollégaként emlékezett vissza a kutatóra. Mozsolics Amália sokszínű publikációs munkája tulajdonképpen két pil-

A Mozsolics-család az 1910-es években

kásságán, s majd a késői, korszakonkénti monográfiákban (a bronzkortól elkülönítve, vagy azokkal együtt publikálva) csúcsosodik ki.

Az igazi elismertséget a magyarországi, bár talán joggal mondhatjuk: a Kárpát-medencei bronzleletek három részben közreadott,

(Folytatás a 2. oldalon)

100 éve született Mozsolics Amália

(Folytatás a 2. oldalon)

minden lehetséges szempontra kiterjedő feldolgozása jelentette. Az 1967-ben, 1973-ban és 2985-ben megjelent kötetek elsősorban a kincs-, illetve raktárleletekre épültek, ám valójában – a telep- és sírleleteket is bevonva – a rendelkezésre álló teljes forrásbázis elemzése nyomán születtek meg a fémművesség tipológiai és időrendi besorolására vonatkozó eredmények. (Német publikációkban; Bronzefunde des Karpatenbeckens. Depotfundhorizonte von Hajdúsámson und Kosziderpadlás. Budapest 1967.; Bronze- und Goldfunde des Karpatenbeckens. Depotfundhorizonte von Forró und Ópályi. Budapest 1973.; Bronzefunde aus Ungarn. Depotfundhorizonte von

Aranyos, Kurd und Gyermely. Budapest 1985.) Testi és lelki erejét lassan-lassan elvesztve, a reprezentatív sorozat zárókötetét már nem tudta befejezni. Várhatóan a közeljövőben, a berlini egyetem segítségével, katalógusként történő megjelenítését vették tervbe.

Ám ami hosszú ideig elkerülte, az épp a szakmai elismertség volt. Kivételt csak a Magyar Régészeti és Művészettörténeti Társulat Rómer Flóris-emlékérmé jelentett 1972-ben. Ezt tán éppen szakmai rendíthetlenségének, igazságot kereső, ám olykor érdes modorának köszönhette. Ennek ellenére még őszinte büszkeséggel tudott örülni az Akadémiai díjnak, és a Magyar Nemzeti múzeumtól kapott Széchenyi-emlékérmének. Több intézmény és külföldi szervezet tagja volt, sok éven át képviselte a magyar régészetet a Nemzetközi Ősrégészeti és Korattörténeti Unió Állandó Tanácsában – zárta szakmai munkássága méltatását dr. Kovács Tibor, s mintegy zárszóként kiemelte: dr. Mozsolics Amália kivételes egyéniségű ember volt, aki mindig szeretettel szólt Vasvárról, az itt élőkről és a Hegyhátról.

Ezt követően dr. Kovács Tibor, V. Németh Zsolt és Majthényi László leleplezték az emléktáblát.

A megemlékezők délután a városi temetőben Mozsolics Amália sírjánál – miként dr. Zágirhidi Czigány Balázs múzeumigazgató mondta – megálltak egy miatyánknyi időre, majd elhelyezték az emlékezés virágait.

Kép és szöveg: Bodorkós

Az egyenlő bánásmódot – már Vas megyében is

Immár hat éve működik Budapesti központtal, 2009. szeptember elseje óta pedig megyei központokban is az Egyenlő Bánásmód Hatóság.

A szombathelyi Esélyek Háza ad teret a Vas megyei irodának, amelynek jogásza dr. Jójárt Ágnes Szilvia. Az ügyvédnő nem csak Szombathelyen tart ügyfélfogadást, hanem egy nyertes, Európai Unió projekt keretében 46 hónapon át bejárja Vas megyét. A múlt év-

ben Kőszegen, szeptemberben kezdődött a sorozat, Vasvárra február végén látogat az egyenlő bánásmód referens. Az országos hálózat a következő közel két évben 1 milliárd Forintból gazdálkodhat – ebből jut a Vas megyei ügyekre is.

Az eddigi tapasztalatok alapján, a leggyakrabban a munka világában történik hátrányos megkülönböztetés, a dolgozó felvétele, vagy a bérezés tekintetében – ilyen ügyekkel is meg lehet keresni a referenst, akinek közvetítő szerepe van a sértettek és az Egyenlő Bánásmód Hatóság között. Ezek után, ha kiderül, hogy a sérelmek valósak, akkor elmarasztaló határozatokat hozhat a hatóság. Ennek nyomán pedig pénzbírással sújtható a jogsértő – és „fekete listára” kerülhet, vagyis nyilvánosságra hozzák, hogy az adott cégnél már történt diszkriminációs jogsértés.

Bakos Ágnes

* * *

Vasváron az ingyenes fogadóóra és tanácsadás február 25-én (csütörtökön) 9–13 óráig lesz a Vasvári Kistérség Foglalkoztatási Paktum irodájában (Petőfi Sándor u. 4.). Mindenkit szeretettel vár az egyenlő bánásmód referens, dr. Jójárt Ágnes.

Karácsony az idősek otthonában

2009-es év végeztével ismét elérkezett a karácsony ünnepe az idősek otthona falai közé. Ünnepi díszbe öltöztették a folyosót, társalgót, étkezőt, bejárati ajtókat. A december hónapot az ünnepre való felkészülés, az áhítat,

elsősorban így az a feladatunk, hogy feloldjuk ezt a feszültséget, hogy szabadon megélhessék az ünnep hangulatát.

Ünnepségsorozatunknak részesei voltak a rumi Általános Iskola, Speciális Szakiskola,

Gyermek és Diákotthon gyermekei, a vasvári Városi Zeneiskola tanárai és növendékei és a Karitás vasvári szervezetének tagjai. December 21.-i műsorunkat jelenlétével megtisztelte és köszöntötte az intézmény lakóit V. Németh Zsolt Úr, Vasvár város Polgármestere, és Horváthné Stukits Erzsébet Asszony, az Egészségügyi Szociális és Ifjúságvédelmi Bizottság elnök asszonya.

Az intézmény lakóinak ünnepét még örömtelibb tette, hogy a karácsonyfa alá sok ajándék került. Az idősek meghatottan vették át Vasvár

a megbékélés hatotta át. Ám a lakók szívét ez nem tudta teljesen birtokba venni, maradt hely az izgalomnak is. Sokan sokszor nem tudják előre, hogyan fogják átélni az ünnep meghittségét, hiszen anyai megpróbáltatáson és nehézségen mentek keresztül életük során, és sok problémával kell szembe nézniük még most is idős korukba. Nekünk dolgozóknak

városának, a Római Katolikus Plébániának, a Karitásznak, a Máltai Szeretetszolgálatnak és az Idősek Otthonának meglepetéseit. Köszönjük valamennyi adakozó szeretetét, figyelmességét!

Ezzel a sok ajándékkal és ünnepséggel engedjük át őket a karácsony bensőségesébe, a családjukhoz, szeretteikhez.

Civilek találkozója

Immár szokássá vált, hogy januárban a civil szervezetek képviselőit a Városháza nagytermébe invitálja Kovács Tilda alpolgármester azzal a céllal, hogy együtt értékeljék az elmúlt esztendőt, valamint megbeszéljék az aktuális év programjait. Január 19-én került sor az idei fórumra, ahol közel harminc fő jelent meg mint különböző szervezetek képviselője.

Kovács Tilda alpolgármester bevezetőjében elmondta, hogy fontos események sora, sport, kulturális és egyéb rendezvény lebonyolításában jutott nélkülözhetetlen szerep a civil csoportoknak. 35 alkalommal vettek rész városi rendezvényeken. Ezenkívül sok csoport önállóan is szerepelt előadásokon és a városon kívül is fellépnek. Hosszasan sorolta az események helyét és idejét, valamint a szervezetek nevét, kiemelve jó pár sikert, ami az adott egyesületen túl Vasvár városnak is elismerést, megismerést és kulturális rangot szerzett. A teljességet mellőzve ilyen volt Vasvár város kórusának Kapuvári és Budapesti fellépése, Huszár Bianka országos junior első helyezése, valamint a krakkói rock and roll junior világkupán (Németh János oldalán) szerzett ezüstérme. A sor hosszú, hisz a be nem jegyzett egyesületekkel a különböző korcsoportú labdarugókkal, sportcsoportokkal, táncsoportokkal naponta találkozhatunk, láthatjuk működésüket. A városunkba látogatók akár a civil szervezetek vendégeként, versenyen résztvevőként, vagy mint turista a város híré bármilyen szóróanyagánál, prospektusnál többet érő módon tudják szertevinni.

Az alábbi események (megint csak a teljesség igényét mellőzve) részben vagy egészben a civil csoportok közreműködésével gazdagította a múlt évet:

Majális, gyermeknap, Mindszenty túra, tenisz kupa, Megyei Ifjúsági Katasztrófavédelmi nap, rétesfesztivál, Diabétesz -klub kirándulásai, előadásai, horgászverseny, Advent, modellezőverseny, Hegyháti szilveszter kupa, Színjátzó találkozó, Hegyháti Idősek klubjának találkozója, Természetjáró Szakosztály heti túrái, Mikulástúra, a Vas-Vár Örökség Népfőiskola előadásai, a Fúvós Egylet előadásai, Kalinkó Népdalkör műsorai...

Ez évben is megrendezésre kerül a Színjátzó találkozó, melyhez kapcsolódna Nagy Gáspárról elnevezett 25 km-es emléktúra. Ez időre tehető testvérvárosunk Cegléd látogatása is. Ugyancsak megrendezésre kerül a Mindszenty túra (május 8) Gyermek és Ifjúsági nap a Hegyháti napok is. A sikeres Adventi sorozat folytatódna tovább, az eddigiehez hasonló módon.

V. Németh Zsolt országgyűlési képviselő, Vasvár város polgármestere hozzászólásában elmondta, hogy a jelenlegi gazdasági

válság terheit mindenki érzi. Azt hinnénk, hogy ez távol tartja az embereket a közösségi élettől. Ez nem így van mint látjuk, és nem is így volt. Az 1929–33 világválság idején az akkori Vasvári Újságból az olvasható ki, hogy a település a civil szervezetek óriási tárháza volt. A nagy bajban az ember-

ek mindinkább egymás felé fordultak és megpróbálták feltárni a belső tartalékukat. Az elkövetkező időkben országos, nemzeti és település szinten most is erre lesz szükség. Ezek a belső erők nehezen forintosíthatóak, de most csak ezek vihetnek bennünk előre. Enélkül nem csak a város lenne szegényebb, de a város polgárai is.

Belső erőnk feltárásában segíthet a nemrégiben létrejött 24 város szövetsége. (8 osztrák, 9 szlovén, 7 magyar) Helyi termék és kulturális szinten is egymást segítve, egymás termékeit és kulturális értékeit előnybe részesítve, bemutatkozásokon közösen megjelenve erősíteni a régió gazdasági és kulturális előrehaladását.

A rendezvények egyenletes eloszlása is nagyon fontos, hisz a finanszírozás és a látogatottság így magasabb.

A pályázatoknak, beruházásoknak nagy szerepe van Vasvár életében. Ilyen a szennyvíz program. A bürokratikus nehézségek miatt lassan, de halad. A kivitelezés talán kora ősszel megindulhat.

Az iskolai pályázat az önerő megnövekedése miatt megterhelőbb lett, de így is kivitelezhető. A sportszarnokban lelátó készül, 280 ülőhellyel, ami a városi sport rendezvényeket foglalja igényesebb szobor keretbe, és más rendezvényeknek is teret nyit.

A város szobor megjelenését szolgálják azok a beruházások, amik kapcsán a Petőfi

és a Szentmihályfalvi utca sarkán egy kis park létesül. Innen korzószerű járda vezet be a Fő-tér felé. Az orvosi rendelők előtti tér is megváltozik, átalakul és padokat is kap. Megújul a városháza tetőszerkezete és nyílászárói. A homlokzati része újul meg a könyvtárnak és a tető lesz kicserélve.

Ezenkívül a Vasúti utca és a Pappalmi út aszfaltozása is zöld utat kapott. Vasvár közvilágítása olyan energiatakarékosági átalakításon megy át amiből (a fény mennyiségét tekintve) nem veszünk észre semmit.

A kistérségi járó beteg központ a jelenlegi finanszírozási helyzetben nem indítható. A kialakult orvoshiány is akadály. Kőszeg, Letenye és Vasvár ez ügyben a fejlesztési tanácshoz fordult.

A fejlesztések tekintetében izgalmas, a város fenntartásában viszont keserves évek nézünk elébe fejezte be hozzászólását V. Németh Zsolt.

Dévay Géza karnagy: a Vasvári Városi kórus elmaradt koncertjét a vasvári templomban tartja január 24-én az esti szentmise után (kb. 3/4 7 órakor). Május 28-29-én három Osztrák és négy Magyar kórus részvételével kórustalálkozó lesz. Az idei tervek között kórustalálkozókon való részvétel és Adventi Ausztriai szereplést is terveznek.

Rajner Ágota: a két ízben előadott Vasvári-tó legendája kevés látogatót vonzott. Néha gondot jelent az is, hogy az önállóan működő színjátzó sejteket összemossák a műv.ház munkájával. A színjátzó csoportok helyet keresnek ezért is sajnálja, hogy a Tretter-ház átalakítása csúszik. Nagy igény van a színjátzó fesztivál idején egyszerű, de rendes szálláslehetőségekre. Ilyen irányú fejlesztés is jó volna.

Bozzai Lajos: február 13-án tűzoltóbál tartunk, majd Flórián napot követő hétfőn a temetői templomban az elveszet tűzoltó zászló másolatának felszentelése lesz fogadalmi Flórián mise keretében. Természetesen az idén is megtartjuk a májusfa kitáncolását, illetve a „gombócdát”.

Horváth László: a 100 éves a modellezés Magyarországon kiállítás érdekes anyaga egy hónapig volt látható a Nagy Gáspár Kulturális Központban. Nagyon sokan megnézték. Itt szeretném megköszönni a segítséget elsősorban Rajner Ágotának.

Szabó Zoltán: február 16-án húshagyó kedden a város főterén farsangot tartunk. Jelmezes bemutatkozások, zenei műsorok mellett lesz forralt bor, tea és fánk is.

A rendezvények lebonyolításához a hivatal akár szervezésben, akár kisbusszal vagy más módon segítséget tud nyújtani. A fürdő is igénybe vehető és a szervezetek közti párbeszéd kialakulásában is lehet számítani ránk, mondta ki a zárszót Kovács Tilda alpolgármester.

Laki L.

Fordulat előtt

V. Németh Zsolt 1998 óta látja el a parlamentben a – Vasvárt is magába foglaló – körmendi székhelyű választókerület képviselését. Öt hónappal mostani mandátumának lejárta előtt beszélgettünk vele, mielőtt még a közelgő választási kampány óhatatlanul más színezetet adna egy ilyen áttekintésnek.

– Tizenkét év hosszú idő. Milyen korszakaszokra bontható a képviselői munkája?

– 1998-tól 2000-ig az első négy esztendő gyökeresen különbözött az azt követő nyolc évtől. Így volt ez a város és más települések, de a családok, magánemberek életében is. A város jelentős fejlesztéseket tudott végrehajtani. Akkor újítottuk meg a főteret, építettük a százfős idősek otthonát, bérlakások építésébe fogtunk, korszerű biológiai szennyvíztisztítója lett Vasvárnak. No és mindezekhez tudtuk biztosítani mind a városi önerőt, mind a kormányzati támogatást. Én azonban még fontosabbnak tartom azt, hogy az itteni emberek életében is egy másik időszak volt az, hiszen az akkori munkanélküliség – melynek aránya valljuk be mégiscsak egy kormány ténykedésének eredményességét mutatja –, az csak harmada volt a mostaninak. Bármenyire is hihetetlen, de csak hat százalékos volt a térségben a munkanélküliség, ezzel szemben ma ennek háromszorosa, tizennyolc százalék. Önkormányzatként és magánemberként is bizakodással tekintünk a jövőbe. Sajnos, Bár az emberek ezen a vidéken az Orbán-kormány működésének folytatására szavaztak, sajnos mást nem így gondolták. A következő időszak hosszú volt. Olyan nyolc esztendő, amelyben nehéz fölmutatni ilyen imponáló eredményeket. Legalábbis olyant, ami az emberek életét jelenti, hiszen azért városi fejlesztések azóta is folytak, illetve előkészítés alatt is vannak.

– *A parlamenti működése alapján – a közzé tett adatok szerint –, Önt az egyik legaktívabb vasi képviselőként tartják számon. Említene példákat, milyen ügyekben képviselte a választópolgárokat az Ország Házában?*

– Számos felszólalásom közül kiemelném, hogy a sokakat sújtó vállalkozói körbetartozások ügyében emeltem szót, aztán az örségi nemzeti park önállóságának az ügyében. Itt elmondhatjuk, hogy a tiltakozások sikerrel jártak, hiszen újból visszaállították a nemzeti parkot. Szentgotthárd környezeti állapotának megóvása, a Rába védelmének ügyében is felszólaltam. Kérdést tettem fel a munkaügyi miniszterhez, hogy milyen segítséget nyújt a tárca a foglalkoztatási válság megoldására, konkrétan a vasvári kistérségben? Előterjesztője voltam a kercaszomoriak helytállását megőrkítő törvénynek, és több ízben is

fölszólaltam a munkavállalók kiszolgáltatottságának megakadályozása érdekében.

– *És milyen eredménnyel jártak ezek a felvetések?*

Eltérő sikerrel, hiszen néha egy ellenzéki képviselő úgy érzi, szava csak pusztába kiáltott szó. Ennek a mai kormányzatnak az észjárására mondok egy példát. Mikor egy vasvári ügyben felszólaltam, nevez-

tesen a közlekedési miniszternek tettem fel azt a kérdést, hogy miért kell útdíjat fizetni azért, hogy a város egyik utcájából át akarunk kelni a másikba, (a 8-as útról van szó, az esetről korábban már írtunk) akkor azt a választ kaptam a nyilvánosság előtt, hogy minden úgy jó, ahogy van. Ugyanakkor néhány napra rá, a nyilvánosságot mellőzve a tévedésüket elismerve megváltoztatták a jogszabályt, és visszafizették a panaszos vasvári vállalkozónak a bekaszírozott pótdíjat. Egy alkalommal pedig az alkalmi munkavállalás kapcsán a közszolgálatban dolgozók védelme érdekében tett javaslatomat a kormány ellenében a parlament támogatta.

– *A képviselői munkának jelentős része a bizottságokban folyik. Mondana valamit ott végzett tevékenységéről is? Ez kevésbé ismert a közvélemény előtt, mondhatni nincsen reflektorfényben.*

– Az elmúlt négy évben a parlament foglalkoztatási bizottságában dolgoztam, ezért a parlamenti hozzászólásaim is zömében a munka világához kapcsolódtak. Sajnos jó szándékú javaslataim ott is jórészt lepörögtek a kormánypárti képviselőkről. Kevés olyan elképzelést említhetek, amit át tudtam verekedni ezen a parlamenti falanxon. Példaként szolgálhat, mikor bizottságon keresztül a minisztériumhoz fordultam, hogy a bérgarancia alapot igénybe vehessék a munkahelyüket elvesztő alapítványi dolgozók is, ha a munkáltató nem tud fizetni, és bár a bizottság néhány kormánypárti tag-

ja és valamennyi ellenzéki képviselő is támogatott, a minisztérium ezt elutasította. Pedig a probléma valós, itt Vasváron is megtörtént, hogy harminc, a jóléti alapítványtól elbocsátott ember több havi járandóságát nem kapta meg.

– *Aki nézi a parlamenti közvetítést, az gyakran láthatja a Parlament jegyzőjeként a pulpituson.*

– A Parlament jegyzői karában én töltöttem be legrégebb óta ezt a posztot, kezdtektől fogva. Ez a tevékenység több sikerélményt is hozott, kevésbé van átítatva pártpolitikával. Legjelesebb jegyzőelődünk Szacsвай Imre. A negyvennyolcas mártír emlékkének ápolása – kezdeményezésemre – szintén hozzám köthető, és mára szoros, intézményesített kapcsolat alakult ki Nagyvárad és az országgyűlés között. Az általam javasolt Szacsвай-díjat az évek során számos kiváló határon túli fiatal átvehette, s erről egy szép emlékkönyv is megjelent.

– *Általában milyen ügyekben fordulnak a választópolgárok képviselőjükhöz?*

– Választókerületem 78 településéről folyamatosan megkeresnek a legkülönbébb témákban. Gyakran előfordul, hogy nem várhatom meg, amíg a parlamentben módodom nyílna előszóban mondani el ezzel kapcsolatos kérdéseimet, javaslataimat a kormány felelős szereplőjének. Ilyenkor arra nyílik lehetőség – s ezzel mindig élek is –, hogy a parlament elnökén keresztül írásban tegyem meg felszólalásomat, s erre tíz napon belül kötelesek választ adni. Csak néhány ilyen példát említek a közelmúltból. A Savaria Nett Pack önállósága ügyében, aztán a vasvári Kardos László Általános Iskolánk EU-s pályázati önerejének témájában, a Vasút utcai közlekedési nehézségek kapcsán, a tavalyi Csörnöc-árvíz mezőgazdasági károsultjainak kártérítési panaszát is tolmácsolván, közbiztonsági és állami közutakat érintő ügyekben. Szociális, nyugdíj és hatósági ügyekben sokszor fordultam az illetékes helyi és megyei illetékes szervezetek vezetőihez is.

– *Mit lehet tenni a megint tetőpontjára hágó munkanélküliség visszaszorítása ellen?*

– Vasvár helyzete, sorsa együttmozog valamennyi magyarországi település sorával. Szombathelyen, Sárváron éppúgy szűntek meg az elmúlt években munkahelyek, ürültek ki üzemek Zalaegerszegen, Nagykanizsán is. Nálunk az ugyanolyan arányú munkahelyszám-csökkenés kicsiny méretűnkől adódóan látványosabb, számszerűen nagyobb volt. Meggyőződésem, hogy az önkormányzatok – ha biztosítják a munkahely-teremtési feltételeket – ez még nem elégséges. Vasvár minden lehetőséggel bír, hogy fogadjon befektetőket, s számos ilyen tárgyalást kezdeményeztem ma-

gam is. Ennek eredményességéhez azonban egy más kormányzati munkahelyteremtő támogatási rendszer kell, például olyan, mint amilyen volt az említett korábbi időszakban az Orbán-kormány idején. Hiszem, hogy ez rövid idő múltán – a választások után – be fog következni.

– *Mindezek ellenére volt előrelépés is az elmúlt években.*

– Valóban. Kulturális központoknak messziről is a csodájára járnak, hiszen ekkora méretű városban ilyen impozáns létesítmény nem nagyon található. Ezen kívül a közelmúltban is nyertünk el az általános iskola megújításához támogatást, s több mint negyedmilliárdos összeggel jelenleg ennek a munkálatai folynak. Sínre tettük a szennyvíz csatornahálózat kiépítését is, amely az utóbbi évtizedek legnagyobb beruházása lesz, és rövidesen megindulhat a belvárosi rehabilitáció is. Ez a siker azonban nem ennek a kormánynak köszönhető, mert ők szinte csak akadályt állítottak föl. Hogy annak „átugrása” ennek ellenére sikerült, az sok, a pályázat sikerén dolgozó ember munkáját dicséri. Ugyanis a polgármesteri hivatalban sikerült egy olyan ütőképes stábot kialakítani, mely a képviselőtestület konstruktivitásával kiegészülve sikerkövácsa volt ennek az eredménynek.

– *Így a mostani képviselői megbízásnak a végén úgy érzi, érdemes folytatni ezt a – mint láthattuk szélmalomharcnak is beillő – küzdelmet?*

– Szinte kibírhatatlanul hosszú volt ez a nyolc év, és a végére tűrhetetlen állapotok alakultak ki a szemünk láttára. Elég csak a közpénzek gátlástalan lenyúlásával, elherdálásával, vagy az önkényes pénzszolgáltatással kapcsolatos hírekre gondolni. Az ésszerűtlen és nagy károkat okozó lépések nem csak képviselőként, nem csak városvezetőként, hanem felelős magyar emberként is azt mondom, hogy ennek véget kell vetni.

– *Szavaiból úgy veszem ki, ismét indul a következő ciklusban is a képviselői mandátum megszerzéséért.*

– Nem én pályáztam, hanem választóim bíztatnak erre, és úgy kértek fel. Nemcsak a helyiek biztosítottak bizalmukról, hanem a Fidesz-KDNP szövetség vezetése, s Orbán Viktor elnök úr is az elmúlt tizenkét évben végzett munkám alapján. Három választáson vagyok túl. Az utóbbi kettőt, országos rekordot közelítő eredménnyel első fordulóban sikerült megnyernem. De én úgy vélem, ez még mind nem lenne elég ahhoz, hogy reményekkel telve induljak neki a választásnak. Én bízok abban, hogy a választók támogatásával nem csak mandátumomat hosszabbítom meg, hanem végre újra egy győztes fordulat révén, kormányváltással újra kormányzati támogatást is érezhetek képviselői munkám mögött, s még többet tehetek az itt élő emberekért, településekért...

– *sua* –

TÁMOP a középiskolában is

Napjaink társadalmi és gazdasági folyamatos mozgásban van. Az oktatásnak követnie kell a változást, meg kell újulnia pl. azáltal, hogy a **diákok kompetencia fejlesztése** kerül előtérbe. A TÁMOP 3.1.4 program **módszertani frissítést** kezdeményez, a tartalmi elemek más módon való feldolgozását az egyes kompetenciaterületeken.

A középiskola is részt vesz a projektben, melynek megvalósulása során át kellett szervezni az iskolai életet, így például más tevékenységi formákat vezettünk be az osztályokba, s ennek megfelelő órarendet állítottunk össze. A kísérlet valamennyi középiskolai osztályt érinti a 9-től a 12. évfolyamig.

A szövegértés-szövegalkotás kompetenciaterületen magyarból, történelemből, a matematika kompetenciaterületen matematika tantárgyból, a szociális-életvitel kompetenciaterületen gazdasági környezetünk, testnevelés tantárgyakhoz kapcsolódóan elkezdtük a tömbösítést, a moduláris, a projektalapú módszerek alkalmazását.

A szociális-életvitel kompetenciaterületen a **három hetet meghaladó projekt-munka** során tanulóink a gazdasági környezetünk tantárgyhoz kapcsolódóan **egy család mindennapjait vizsgálták, a gazdál-**

A család életéhez tartozik az **egészséges életmódra törekvés**, melyet a **témahéten**, a testneveléshez, a biológiához kapcsolódóan, a gyakorlatban éltek át a diákok. Készítettek heti energia-beviteli és energia-felhasználási táblázatot, így a hét végére min-

kodás szempontjából. Az elemzéshez kapcsoltuk mindazokat az ismereteket, amelyeket a diákok matematika, földrajz, informatika, viselkedéskultúra, kommunikáció órákon tanultak. Vizsgáltuk, hogyan alakul a család bevétele-kiadása egy év viszonylatában, illetve kiemelt hónapokban. Az állandó kiadások során: mennyibe kerül a víz, az áram, a szemétdíj, az étkezés, a gyerek tanulása, magánórája, kirándulása. Hogyan lehet a családi költségvetésből kiszorítani a költségeket, hogyan lehet gazdálkodni? A kalkuláció eredménye egy ún. „Háztartási napló” lett, a bevétel és a kiadás mérlegének elkészítése.

denki megtudhatta, hogy egyensúlyban van-e a bevitt és felhasznált energia mennyisége, és ez hogyan nyilvánul meg a testtömeg-indexben. Ehhez kapcsolódott a héten a testnevelési órák fő célja is, azaz a kondicionálás, zsírégetés. A diákok napon-ta az iskolarádióban anatómiai, élettani érdekességeket hallhattak, s osztályonként kellett csoportmunkával egy TO-

TÓ-t kitölteniük. Az egészséges, illetve az egészségtelen életmódhoz kapcsolódó képekből a „Szerinted melyik jobb?” sorozat készült. Volt még focibajnokság tanár-csapat, röplabda nagyméretű gyöngylabdával, osztályok közötti váltóverseny a hagyományostól eltérő feladatokkal, floorball, korszolyázás a szombathelyi műjégpályán, iskolai téli túrázás, a bátrabbaknak „hegyoldalmászással” kiegészítve.

A pályázat folyamatát, az elkészült „termékeket” az iskola weboldalán mindenki figyelemmel kísérheti, megtekintheti.

Major Ágota
igazgatóhelyettes

A kör négyszögesítése

– avagy az értől az érvágásig –

Régi-új időszámításba léptünk. Jönnek a választások. A nép az istenadta, oly boldog(talan) Sir. Sír-ri napestig. De ettől még április 11-én választunk – már aki a szavazásra jogosult állampolgárok közül hajlandó lesz ennyi átverés-megcsalás után az urnák elé járulni – részt venni a jól bejártott „mutyiköztársaság” vezérkari leváltásában, az ország új vezető krémjének megválasztásában. Egykori és mai szoc-lib és nem szoc-lib pártatyuskákat és nem pártatyuskákat, Parlamentbe juttatni úri-muri(s) fiúkat. A merítés esélyei – valljuk be –, nem éppen kecsesetűek. Mondjuk ki, nem rózsás a helyzet. Rózsát félve mondom, mert aki rózsát mond, mondjon szegfűt, sőt narancsot is, s máris benn is vagyunk abban a dágványban, amiben tapicskolunk nap mint nap. Olyan régi-új játék ez, amit immár 20 éve űz az ország. És űzi-hajítja magát, egymást az állampolgár is. Gályázik a képzeletbeli munkapadoknál, mert jobbára már csak virtuális munkahelyek léteznek, valóság legkevésbé sem. Ugyanis a hamar gyorsan érjünk célba, pár lépéssel a start után című privatizációval fogant „melodrámban” úgy „komponálták” a forgatókönyvet, hogy röviddel a start után máris a finisben jár(t)unk, s mint tudjuk, ez a szisztéma sem vezetett sikerre. Innovációs fejlesztés helyett a szocialista gyárak helyébe az ipari park szisztéma lépett. Erről meg az derült ki mára, (a nagyokos közgazdászok jóvoltából némi fáziskéséssel), hogy hektikus amplitúdójú éhbérorientált szektor, a szektor- és piaci semlegesség legcsekélyebb jele nélkül. Kvázi bárki bármikor is ötlötte ki, már születésekor halálra volt ítélve, s csak nem jött el a Kánaán. Sokkal inkább egymást ölő Káinok és Ábelek földjévé lettünk. Ebben a folyamatban a multik jöttek, láttak, éhbérért dolgoztattak, és mi legyőztünk, az ipari parkok üzemeinek többségét – képletesen és valóságosan is – a gyárkapukat azután nagy csattanással bezárták. Jobb esetben lakat rá, csődbiztos, filléres kótyavetye magyar módra. Rosszabb esetben a kisibolt extraprofit mellé az adókedvezménnyel együtt minden földi jó kisurrant Kajman szigeteki számlákra az országból. Valljuk be. A zöld erdőben, zöld mezőben beruházásokat követő éhbér-politikát folytató multinacionális „konklávé” munkaadói jól kifosztottak bennünket. Hát, ezzel a mentalitással (svarc-projekt) közben kiradiroztatták agyféltekéinkből a nemzeti terméknek még a fogalmát is. Mondván, az nem EU-konform. Csak az ország félgymarti sorba süllyesztése. A globális tókelánc mára már keletre, egyre keletebbre jár, ahol pár szem rizs a munkabér, s Európába meg dől be a sok gagyi termék, az országba meg a sok életveszélyes élelmiszer...

Eközben mi meg itt maradtunk egyedül. Mára jövőképek nélkül kóvályognak a sötét magyar valóságban a többdiplomás és szakmási-tott fiatal generációk.

És most tél van, és csend, és hull a hó... De nincsen mesebeli álom. Csak lim-lom ország, lim-lom étellel. És még hallgatnak a farkasok és

a bányók is... És most vélhetően a nagy téli csend ellenére is elkezdődik a választások régi-új előjátéka. Volt elvtársak, mai pártatyuskák cáratyusi, vazallusi lelkiüettel várják el, hogy az urnához járuljunk. Neglizsés kisasszonyok, úrhölgyeim, nagymamik és nagyapák, drága kis unokáim, hát menjünk, menjünk, járuljunk az új urak állította jelöltek urnája-színe elé.

Megéri elmenni? Igen, hisz rólunk van szó megint, miként négyévente mindig. Legyünk optimisták a kilátástalannak tűnő jelenben, hisz ismét a jövőnkéről (is) döntünk.

A pucérra vetkeztetett magyar állampolgárok megint várják az új magyar Messiás eljövételét, az új kor hajnalát, ami immár két évtizede késik-tolódik időben egyre odébb és odébb. Mára, ha meghallják valahol, hogy magyar vagy, akkor nem a klasszikusan kitűnő magyar oktatás és egészségügy-hálózat jut az eszükbe. És nem is az a bizonyos kreatív, zseniálisan pallérozott magyar agy. De akkor mi is? Hát az, hogy igen, ők az a balkánivá süllyesztett (értsd mucsai) nép, akik mindezt eltűrték. Ők azok, akik asszisztáltak a klasszikusan kitűnő Európa-hírű magyar értékek, úgy mint mezőgazdaság és élelmiszeripar tönkretételéhez, a húzó ágazatnak számító iparágak lesüllyesztéséhez, hogy azután a rommá züllesztett nemzetgazdaság maradványát (az értéke-sebbséget) egykori főelvtit, főmuftik, újmódi ficsúrok és érdekkörök oligarchái kaparintsák meg. Majd a nemzet ezen új nemzetes urai – akik Józsi bácsiktól és Mari néniktől bagóért vett milliós értékek jegyzett vagyonjegyeikkel a zsebükben immár gyáriparos magnásként és új földbir-tokosokként (Rózsa)dombon emelt kacsalábon forgó palotáikban magukat európeérnek nevezve bárókként gaszuláltassák magukat. No, ez a folyamat nem az innovatív magyar agynak és gazdaságpolitikának kedvezett!

Nem, hanem a fondorlatos jurátus-parlament jogi alapjaira helyezett ügyeskedésnek. Már csak a hűbéri vazallusság kézcsókjai hiányoznak ebből az új társadalmi feudalizált kellektárból.

Ja, hogy a nyugatiak minnek is tartanak minket? Természetesen balkáni nemzetnek, amelyik nép a ruhadarabjait nagy hirtelenséggel fordítva szedte magára a sebtében ránk köszöntött rendszerváltás szutyokráciájában. Amúgy nekünk van fenntartva a nyugati bérrabszolgaság, a mi lányainkat-fiainkat várják síszezonban idénymunkára, kvázi miénk a cselédlépcső és cselédsor, mára már a napi bebélyegzős cselédkönyv is életképesnek tűnhet ebben a szisztémában, s rövidesen egy soral ismét hátrébb szorulunk a nemzetközi munkaerőpiac ranglistáján, ugyanis az uniós előtárgyalások előszobájában már a bebocsátás, befogadás stádiumában van Szerbia és Horvátország is. Így a magyar vendégmunkás bérezés tekintetében – ismervén rossz érdekérvényesítésünket immár Trianon óta – hát a Lajtától nyugatra (Ober Enst, avagy az óperenciás tengeren túl, ahogyan

kalandozó őseink mondták) az eddigieknél is rosszabb pozícióba kerülünk. Amúgy az Európai Unió piacszerző-befogadó elvének megszületésén haladva már nem számít a népiért és emberi jogokat vasbakancsallal tiprók magatartása. Már csak a piacszerzés számít ebben a boldogtalan világban.

Úgy tűnik már az elvakult nacionalizmusáról híres délszláv mentalitás is belefér az EU-aurájába.

Mert Európa nemcsak öregedőben, de nagy bajban is van (lásd a svéd Volvo kínai felvásárlását tokkal vonóval innovációs és technológiai fejlesztéssel együtt). Kvázi, ne legyenek illúzióink. Akkor most mi lesz? Mi van? Van elégedetlenség, meg globális pénzügyi válság, egyre fogyó hazai munkahelyekkel, romló köz-morállal, kaparj kurta neked is jut állapottal és politikai lózungolók által felkorbácsolt érzelmekekkel, újdondász és régi prédikátorokkal, akik vizet hangoztatva habzsolják a bort. Immár telik nekik nemcsak horvátországi nyaralásra de nyaralóra is meg olaszra, francia rivierás kis családi beruházásra, jachtvásárlásra, s minden efféle úri huncutságra.

Amúgy eleink mondták, hogy a politika csalárd tudománya a legnagyobb úri huncutság. Hogy mégse így legyen, hát jól kapaszkodjunk bele az utolsó szalmaszálba, mert ez a választás és azt követő mentális állapotjavító munka aligha lesz sétagalopp. Bár ilyent, azt hiszem, az elmúlt 20 évben már többször olvastunk. Látható, ebben az országban egyre romló gazdasági paraméterek mellett az ÁVO helyett már csak harácsszedő, úton-útfélen büntető, pénzbehajtó politikára futja az állam erejéből. De ki az állam? Az, akiket megválasztunk. Ha rosszul, úgy a rossz struktúrák tovább élnek. Lesz tékozló állami költségvetés, egyre dagadó improduktív hivatali struktúrával, mérhetetlen bürokráciával, és így tovább. Újkori modern padláslesöp-rés korszakát éljük. Félő, hogy nem találunk kiutat ebből a mucsai állapotból. Lassan már nem igazán hiszünk az új időszámítás eljövételében. Valahogyan úgy vagyunk ezzel, mint a régi szlogen: centrum hétfő volt, éppen kedre esett – ala Hoifi Géza.

Akkor most mi légyen? Kérem tisztelettel, én azt nem tudom. És gondolom ebben az országban, még sokan vagyunk így. Majd megmutatják a „helyes” utat azok, akik eddig is megmutatták... Vagy nem. Ha nem, erre még gondolni sem merek. Inkább reménykedem. Abban bízom, hogy az új erők innovatív elképzeléseiket immár kiérlelt és nem kísérleti stádiumban viszik az áprilisi választást követően a Parlamentbe. Ha nem, úgy marad a régi szlogen: a műtét sikerült, a beteg meghalt. Mert egy biztos. Súlyos beteg a magyar haza összes prudériájával álválságos és valós kórjával és túlpolitikált-bürokratizált szisztémájával együtt. S demográfiai szempontokat is ideje lenne mérlegelni. Pillanatnyilag ugyanis fogyó, erősen fo-

gyó nemzet vagyunk, s a Ratkó-korszak és a hetvenes évek plusz születései, mint előny, rövidesen azok is elfognak, s e nagy generációk – már most látható – eltarthatatlan terhet rónak arra a vékonyka munkaadói rétegre, amelyiket gúzsba köti a jelenlegi szabályozó- és adórendszer. Ha ez nem változik gyökerestől, nem születik egyetlen új magyar munkahely, nem születik egyetlen magyar gyermek és nem születik nemzeti felemelkedés sem. A fejekben nagy a káosz, ezt csak rontja a liberális pártatyuskás konszenzusos alapokra rogyasztott magyar bratyiközársasági szellem.

Legelőször ezen kell(ene) változtatni. Majd hosszú a sora annak, mi mindenben. Legelőbb a közoktatás sanyarú állapotán, majd az egészségügyén, mert Semmelweis Ignác és Klébeszberg Kuno is forog a sírjában mai állapotjainkat látván. Mára már csak joggal bír a magyar oktatás. Olyan joggal, amelyből elveszett a kötelesség. Ha a ma felnövő generációját nem tanítjuk meg felelősen gondolkodni-dolgozni-teljesíteni, akkor a kismizettek országa leszünk. Ha már nem azok vagyunk most is. Hogy ne így legyen, ahhoz nekünk kell tenni. Csodavárás helyett nemzeti konszenzuson és nem meghunyászkodáson alapuló egymás iránt szolidáris és felelős magatartás kelletik.

Az első lépés a választás lehet. Ám bolond ember az – sőt oktondi – aki a régi rossz nótát fújva megy voksolni: úgyszint mindegy, kire szavazok. Nem, nem mindegy. Mert a folyamatokat vissza kell fordítani, különben mi csak gyarmat leszünk nemzetállam helyett, asztalról lesöpört nemzetérdekkel. Ám félő, a katarzis-élmény még jó ideig várat magára. De nem lenne jó, ha csak néznénk, „hogy úszik el a dinnyehéj”. Mert ellenkező esetben még héj sem marad, csak a kifosztott és reményvesztett ország, amit legjobb esetben gyarmati tagközársaságnak, a nemzetközi pénzügyi manipulációk betagosított közönségi államának tekinthetünk. Hogy ez az egész folyamat elleni küzdelem a kör négyesítésének tűnhet? Pillanatnyilag annak.

– sok –

Lendvai út, gyertyánosi meghívó

„Pilinkézz, porka hó, szitálj,
Fehéredjék a barna táj.
Tüntess el minden föld-sebet,
Boríts fázó vetéseket.”

Jutottak eszembe Pilinszky János versének sorai, mikor (lassan közeledett az idő az induláshoz, és) két kislíam kitörő örömmel, harsányan kiáltották az ablakhoz sietve, hogy „nézd anya, esik a hó”.

December 19-e, szombat. A Vasvári Színi Egylet újabb meghívásnak tett eleget.

Délelőtt fél 11. A Nagy Gáspár Kulturális Központ művészbejárójánál izgatott arcunkból, kicsit ijedten csillogó szemekből tükröződött, hogy – a hirtelen beköszöntött téli idő miatt aggódva – nem látjuk a mai nap végét.

Még nem sejtettük, hogy izgalommal teli percek és órák várnak még ránk.

Mindenki elhelyezkedett. A kisbuszban és a személyautóban helyet foglaló, mindig vidám kis csapatunk, lassan kigördült a Kulturális Központ parkolójából, hogy mint visszavisszatérő vendégszereplőként előadva darabjainkat – és ezzel a gyertyánosi falu felkérésének eleget téve – eljussunk a Lendva szomszédságában lévő szlovén falucskába, a szervezők jószándékú, barátságos invitálását elfogadva.

A nyomasztó, felszakadozni nem látszó hófelhőkből hulló milliányi hópihe, szinte pillanatok alatt borította el az egész várost. Az autó kerekei alatt puha, ropogó hótakaró egyre vastagodott.

Városunkat elhagyva, a fel-felerősödő szél, örvénylően kavarta az egyre jobban hulló hóhelyeket.

Kicsit megszeppelve gyönyörködtünk az ilyenek régen nem látott hófödte tájban, mikor Zalalövő felé közeledve egész hosszú autó és kamion konvoj közé szorulva lassan araszolva hirtelen megállásra kényszerültünk. Előttünk, az úton keresztbe forduló kamionok jelezték,

hogy itt kényszerpihenő következik, és még fokozottabb óvatosságra intettek minket.

Telefonkapcsolatot tartva a kisbusz utasai- val, biztonságunk érdekében, mindenki fejében megfordult, hogy mondjuk le a fellépést és induljunk haza. Egy kicsit hosszabb várakozás után – mivel visszafordulni már képtelenség volt – a lehetetlent megkísérelve kényszerültünk folytatni utunkat, reménykedve az épségben való megérkezésre.

A határt elhagyva, a mesebeli havas táj képe, az ismerős falvak jelezték, hogy közeledünk első úticélunk felé.

Megérkeztünk!

Barátsággal és szeretettel fogadtak minket.

A nagy hideg, a gyengülmi nem akaró hőésés, a rossz útviszonyok és a késő délután folyamán még egy helyen való fellépésünk „némi” aggodalomra adott okot, de mindezek ellenére jókedvűen álltunk ki a színpadra. A szokatlan időjárás ellenére szép számú lelkes közönség gyűlt össze, akik hosszantartó tapsal mondtak köszönetet vendégjátékunkért. A szereplést követő étel-ital, szíveslátás, mint mindig, kiváló volt.

Sajnos a szünni nem akaró, végeláthatatlannak tűnő havazás miatt a délután négy órai előadást le kellett mondanunk, a majdani – remélhetőleg biztonságos – hazajutás érdekében.

Ezt követően társulatunk békés ünnepeket kívánva, kissé izgatottan az útviszonyok miatt, már szürkülletben hagyta maga mögött a hóba burkolózott, dimbes-dombos magyarlakta területeket.

A szokottnál hosszabb, izgalmakban bővelkedő hazavezető úton feszült figyelemmel, elcsendesedve figyeltük a reflektor fényében táncoló hóhelyekkel betakart utat.

Már rég sötétbe öltözött az égbolt, mikor megpillantottuk kisvárosunk fényeit és megnyugodva lélegeztünk fel: épségben hazatértünk.

Nagy Gáspárra emlékeztünk

„A költő hazatér” címet viselte az a találkozó, melyet harmadízben rendez meg a vasvári kulturális központ, a vasvári Színi Egylet, valamint Bérbaltavár és Nagytilyaj együttműködve. E rendezvény eddig a bérbaltavári kultúrházban kapott helyet, idén azonban a költő nevét viselő vasvári intézményben.

V. Németh Zsolt köszöntötte elsőként a résztvevőket, s többek között emlékeztetett bennünket arra, hogy „mikor művelődési házunk felvette Nagy Gáspár nevét, megfogadtuk, hogy életművét ápolni fogjuk...”, hiszen „Én még hiszek abban, hogy egy vers vagy egy jó novella élni segít.” – idézte a költőt.

A találkozót Majthényi László, a megyei közgyűlés alelnöke nyitotta meg, felidézve Nagy Gáspár emberi nagyságát, aki „egyéniségével követendő mintát, művészetével örök

értéket adott”, s szavaival élve: példa lehet a ma fiatalágának.

Ezt követően a 36 versmondó előadásával tisztelgett Nagy Gáspár emlékének. Mivel a rendezvény célja ezúttal sem a versenyszel-

lem erősítése volt, hanem a költő műveinek népszerűsítése, tisztelgés emberi nagysága előtt, a zsűri, melyet ezúttal szakmai tanácsadó testületnek hívtak szervező-rendezők (melynek tagjai: Szabó Tibor színész, Balogh József költő-tanár, Tóth Zsuzsanna előadóművész, Nagyné Erőss Rozália tanár, Devecseri Zoltán költő, Béresné Dávid Magdolna könyvtár-igazgató, Horváth Zoltán Rádiós műsorvezető) ezúttal sem sorrendet állított fel, hanem értékelte az előadók teljesítményét, s szakmai tanácsokkal látta el az előadókat.

A programot színesítette dr. Petrik Béla, a Nagy Gáspár Alapítvány titkárának előadása.

A résztvevők idén is felkeresték a költő sírját a nagytilyaji temetőben, majd pedig a bérbaltavári szülőház falán helyezték el a tisztelgetett koszorút.

AJÁNLÓ

A Dr. Bendefy László
Városi Könyvtár
új szerzeményeiből

SZAKIRODALOM

- 33 egytálétel
- 33 leves
- 33 palacsinta
- Állat és növényhatározó
- Buss: Veszélyes szenvedély
- Csorba: Apa és fia
- Murádin: Utak és nevek
- Parker: A sztárok persze sosem híznak el!

SZÉPIRODALOM

- Blacdel: Bízz bennem!
- Harris: Aludj kislány
- Kánya: Társtaláló
- V. Kulcsár: Figyeljetek feleségek!
- Moore: Második feleségek klubja
- Rác: Nesze Neked Terézanyu!
- Rose: Sikíts értem
- Réz: Köldök
- Vass: Vulévu

CD LEMEZ

- Csézy: Csak egy nő
- Hevesi Tamás: Egy új világ
- Kovácsovics Fruzsina: Fuss el végre
- Presser Gábor: 1 óra az 1 koncertből
- Magna Cum Laude: 10 éves jubileumi koncert

DVD

- Álom net
- Bánk Bán
- Bedrótozva
- Csapás a múltból
- A denevér
- E.T.
- Jégtörők
- Majd, ha fagy
- Puskás

Tel.: 94/573-006, 573-007

Fax: 573-036

www.blvk.hu

Egy hajdan volt vasvári fiatalember meséi

Amikor 1992-ben „Vasvár anno...” címmel kiállítást rendeztünk a múzeumban a két világháború közötti város életéről, kezembe akadt egy könyv, benne a megrendelő cédulával, mely szerint beszerezhető a szerzőnél Vasváron. A könyv szerzője *Entresz Ferenc* (számomra ismeretlen név volt), címe *A vihar*, és az „*Írott Kő*” (a vasi írók korabeli kiadója) kiadásában jelent meg 1943-ban. Elgondolkodtam és próbáltam utána járni, hogy ki lehetett az, aki az 1940-es évek elején regényírással foglalatoskodott Vasváron. Akkor nem járt sikerrel a nyomozás. A közelmúltban azonban egy véletlennek és *Simonné Pável Judit* közvetítésének köszönhetően megismerkedhettem a Milánóban élő Entresz Ferencel, akinek kalandos életútjában az egyetlen állandó pont az írás volt. Gyermekként kezdett próbálkozni a verseléssel, aztán fiatalemberként *Pável Ágoston* támogatásával jelentethette meg regényét, majd 1945 után külföldre kerülve az újságírás jelentette számára a kapcsolatot az irodalommal. Ma is, 90. évéhez közeledve szeret írni, megkértem hát, hogy meséljen a Vasvári Újság olvasóinak a régi Vasvárról.

Z. Czigány

Vasvári mesék I.

Barátom, Zágorhidi Czigány Balázs karácsonyi levelében kéri, hogy távlatból szemlélve (Milánóból, ahol élek) meséljek Vasvárról, gyermekkorom álmáról...

Kedves Balázs, ha gondolatban néha hazatérek, mindig karácsony van. Tény az, hogy a húszas évek vége felé, karácsony táján, mint árva gyerek kerültem Vasvárra. Nem emlékezem, hogy előttem vagy utánam érkezett a villany, de csak a falu néhány utcájába. A vasváriak nagyon takarékos emberek voltak. Szerették a csendes téli estét a petróleumos lámpa mellett. Így aztán a „gazdag” Simon háza előtt, a patak felett, a villany megállt a patak túoldalán, és az öregúr elhunyt a zsúpfedél alatt. En-

kárára), Hegyi Pál vaskereskedő, a Medvesi borbélyszalon és a Steiner biciklijavitó. Egy kissé távolabb létezett már a Korona szállóval szemben a benzinkút, amelyet a Steiner család kezelt a sarki boltjából, és a Győrvári út felé a Sebők szabó és a Rákosi cipész, akinek orosz volt a felesége.

A Simon vendéglő tehát „központ” volt, az úri kaszinóval az emeleten és a disznó-lakkal az udvar végén, a jégverem körül. Ne feledjük el, hogy az a kocsmá abban az időben hentesüzem is volt... vagy inkább csak az volt, hála Simon Gyuláné, Entresz Ilonának...

Az igazság kedvéért megírom, hogy Gyula bátyám megmaradt vendéglőjében is (az úri kaszinóval az emeleten) a régi „K und K” hadsereg őrmesterének, néhány lépcsővel a Mindenható alatt. Szerencséjére velem együtt érkezett Vasvárra anyám fivére, Novák Géza, hadirokkant az olasz fronton. Ő szolgálta ki a kaszinó tagjait is, köztük nagyapámat, Entresz Leó nyugalmazott vármegyei telekkönyvvezetőt és a Vasvári Takarékpénztár vezetőjét. Leó bácsi nagy tarokkos volt és Géza bácsi (asztmája ellenére) fáradhatatlan „pincére” a Simon kocsmának. Jutalmul a háború után a kommunisták meghagyták neki a mosókonyhát, ahol a jobb időkben az öreg házi szolga, Drimmer János keverte a moslékot a disznóknak, rakta a tojásokat a kotlók alá, és mesélt nekem a háborús évekről, amikor megismerte Simon Gyulát...

Jó katona és hűséges szolga, szegény János bácsi, vele ért véget az a világ, amely nem érdemelte meg mindazt a jót, amit sok esetben ingyen kapott egy volt barátság jegyében.

Entresz Ferenc

A Szentmihályfalvi utca a Simon kocsmá felől nézve az 1920-as években

gem az ő fia, Gyula fogadott be szentmihályfalvi vendéglőjében. A húszas évek végén ez volt Vasvár legforgalmasabb utcája, különösen szerdán és pénteken, amikor heptiac volt. A Simon vendéglő körül abban az időben működött többek között a Weber péküzem, a Steiner mészárszék, a Thurn drogéria, a Leszingerer fakereskedés (ez arról volt híres, hogy gyakran csődbe ment, ami abban az időben is jó alkalom, hogy valaki érdemtelenül meggazdagodjon a mások

Bedolgozói munka

A Vasi Hegyhát Többcélú Kistérségi Társulás Foglalkoztatási Paktuma bedolgozói munkát szervez hímezni, horgolni tudóknak.

A terítónél 8 nagy és 6 kicsi motívumot kell hímezni, valamint a terítő kerületét (7 m összesen) körbehorgolni. A munka kb. 8 nap alatt végezhető el. Az elkészült terítőkért darabonként 4600 Ft-ot fizet a megrendelő. (Ebből 3200 Ft-ot a hímezésért és 1400 Ft-ot a körbehorgolásért.)

A munka iránt érdeklődőket Vasváron, a Városháza nagytermébe várjuk, február 1-jén, hétfőn 11.00 órakor.

Fitness saláta

Az edzés jótékony hatásairól végelethetetlen sorokat lehetne írni, de egy jó indok az aktív pihenésre: az izületvédelem.

De hogy miért is van ez? Megfelelő és kiegyensúlyozott terhelés során megfelelő mennyiségű tápanyag masszírozódik be az izületben lévő porcos rétegbe. Így a csontvégeket borító porcos felület megvastagszik, ezáltal védettebbé válik az esetleges erős vagy egyoldalú igénybevétellel, terheléssel szemben. Az izület, melyet nem terhelnek éppen ellenkezőleg viselkedik: a porcréteg, mely a csontok súrlódásának csökkentését szolgálja sajnos „berozsdásodik”, beszárad, azaz elvékonyodik.

Hogy hozzáfogjunk a mozgáshoz, nincs olyan, hogy késő, bármikor elkezdhetjük, csak meg kell találnunk életkorunknak, hangulatunknak és egészségi állapotunknak megfelelő mozgásformát. Nem muszáj új évről kezdődni ahhoz, hogy új és jó szokásokat vegyünk fel, hiszen minden percen ott rejtőzik a kezdet lehetősége.

Judit

Még nem tudod eldönteni, hogy milyen iparágban dolgoznál szívesen?

Versenyképes tudást akarsz?

Olyan szakemberré szeretnél válni, aki válogathat az álláslehetőségek közül?

Ismerős kérdések, melyeket gyakran tesznek fel a továbbtanulóknak.

Ha érdekelnek a műszaki dolgok, és igazak Rád a fentiek, akkor van egy ajánlatunk a számodra:

választhatod

a Nyugat-magyarországi Egyetem Faipari Mérnöki Kar Gépészeti és Mechatronikai Intézetének képzését,

lehetsz

MECHATRONIKAI MÉRNÖK.

További információk a NYÍLT NAPON Zalaegerszegen:

**2010. január 29., péntek,
10.00 óra**

Zalaegerszegi

Felsőoktatási Központ

(Pénzügyi és Számviteli Főiskola, BME, NymE közös telephelye), Zalaegerszeg, Gasparich Márk u. 18/A, „F” oktatási épület, III. emelet

- 2010-es felvételi tájékoztató (NymE-FMK, 535-536. oldal)
- Honlap: www.felvi.hu, <http://gep-tan.fmk.nyme.hu/> (Oktatás menüpont)
- Zalaegerszegi tájékoztató, hallgatói ügyintézés: Máté Ildikó előadó (e-mail: zalagepesz@mail.bme.hu, telefon: 92/596-490, fax: 92/596-489)
- Felvételi ügyekben tájékoztatást ad: Kustánné Fitos Amália oktatásszervező (e-mail: kustan.fitos@pszfz.bgf.hu, tel.: 92/509-900/963 m.)
- Prof. Dr. Varga Mihály, intézetigazgató, egyetemi tanár (e-mail: vargam@fmk.nyme.hu, tel.: 99/518-328)

Miért érdemes a vasvári középiskolát választani?

- Többféle képzési terület
- Versenyképes tudás – vállalkozási ismeretek, marketing ismeretek, üzleti idegen nyelv
- Piacképes szakmák
- ECDL vizsga lehetősége
- TISZK-es szolgáltatások igénybevétele
- Tanulószerződés
- Kis létszám – személyes gondozás
- KEDVEZMÉNYEK a Vasi Hegyhát településein élőknek:
 - Tankönyvtámogatás nem csak az ingyenesség körében
 - Utazási hozzájárulás (bérletvásárlás)

Az alábbi képzésekre várjuk a jelentkezőket a 2010/2011-es tanévben:

Szakközépiskolai képzés

(4+1, illetve 4+2 év)

- Kereskedelem-marketing, üzleti adminisztráció szakmacsoport tagozatkód 11
- Közgazdaság szakmacsoport tagozatkód 12

Érettségire épülő képzéseink:

- postai ügyintéző – tanulószerződéssel!
- szállítmányozási ügyintéző
- logisztikai ügyintéző
- üzleti (banki) szakügyintéző
- vállalkozási ügyintéző
- légi közlekedésüzemvitel-ellátó

Felnőttoktatás esti tagozaton (4 év)

Kávéexpress – kis kávéházi történelem

A kávézás szokása Arábiából indult világhódító útjára, majd a Török Birodalom terjeszkedésével annak szokása is elterjedt Európában. Bármennyire hihetetlen, de Konstantinápolyban, a mai Isztambulban nyílt meg az első kávézó. A kávéház sikere azután az iszlám vezetőinek bántotta a szemét, mivel elvonta az igazhitűeket a mecset látogatásától. De mikor is történt mindez? A kávébab Etiópiából, pontosabban Damaszkuszon keresztül jutott el a birodalom fővárosába, Isztambulba. 1554-ben egy szeker kávébab érkezett, s azon mód nyitottak is egy kávézót Tahtelkal'e néven. Európában az volt az első kávézó, mondhatni kávézó ház. Innen a fogalom is, kávéház.

A kereskedők révén a velenceiek voltak azok, akik a kávébabot, mint termést az élvezeti cikk alapjává tették. Az első kávézállítmányt Velencébe 1615-ben Peter della Valle hozta. A Caffè Florian kávéházat 1721-ben a Szent Márk téren nyitották, ez Európa legidősebb, máig működő kávéháza. A turisták mellett világhírességek látogatták. A Nobel-díjas Hemingway ebben a kávéházban tórszasztalt tartott fel, amíg Velencében alkotott.

De vissza a kávéházi kultúra elterjedéséhez. Európában Bécs városa volt a kovász. A császárvárosból indult világhódító útjára a kávéházak „intézményrendszere”. Ki gondolná, hogy a nevezetes divat elterjedése épp egy ostromhoz köthető? Történt, hogy 1683-ban a Bécsset ostromló megvert török sereg alig iszkolt el, máris megnyílt az első kávé árúsító ház Bécsben. Mert a császárváros divatba hozta egy bátor lengyelnek, Franz Kalschitzky-nek köszönhetően. Úgy tartja a történetírás, hogy ez a bátor lengyel férfi a török által körülzárt Bécsbe 1683-ban a török vonalakon átjutva szállította a híreket. A szorongatott város, miután Montecuccoli és Sobieski János hadai felszabadították a várost, a bátor ember jutalmul egy házat kapott Bécsben, és sok-sok török által hátra hagyott kávé, amit azután abban a bécsi házban kezdett árulni. Így indult az európai kávéházak intézménye világhódító útjára.

A kávézás szokásának elterjedéséhez rengeteg kávé kellett. A törökök sokáig őrizték a kávé monopóliumát, csak égetett (pörkölt) csíráztatott kávébabot adtak el, míg nem bátor holland kalózosok az 1690-es években élő, zöldellő kávécsérjét szereztek. Azután 1706-ban először csak Ceylon, majd később Szumátra, Bali, Jáva, Timor szigetéről is sikerült betakarítani a holland gyarmati kávétermést, amit azután a holland kakaóval együtt Európába hoztak, ezzel mesés gazdagságra szert téve. Innentől nem volt megállás. Amszterdam polgármestere a francia Napkirálynak ajánlkozott egy zöldellő kávécsérjét, aminek a király üvegházat építtetett, s míg az ajándékozók Holland Guayana, addig a franciáknak Martinique szigete ontotta a gyarmati kávétermést.

A kávéházakban egyszerre folyt társasági, kulturális élet és vált az a politikai csatározások, eszmék elterjedésének fő színterévé. A

törököknél a kávézás szertartása a pipázás és ópium szívással keveredett, amit azután az iszlám papjai erősen kritizáltak. Ám a szultánok rájöttek, hogy a kávéforgalmazás és kereskedelem jelentős adóhoz juttatja a portát, hát eltűrték. Így hát a kávéházak gombamód szaporodtak a török birodalomban. Vélhetően mi magyarok is tőlük vettük át a kávézás szokását. Zrínyi Miklós a Szigeti veszedelemben először tesz említést a fekete levesről.

Városunkban vajon az egykori irodalmi élet központját betöltő kávéházak mintájára van-e olyan erő – akár irodalmi, akár kulturális, esetleg politikai értelemben véve –, amelyik a hajdani kávézók örökébe léphet? Vagy ez a fajta tradíció végképp a legendák homályába vész? A gazdasági élet nyögvenyelős bajai közepette vérmes kávéházi életet ne keressünk. Esténként csendes a város. A hétvége? Az egészen más, hisz fiatalnak lenni kell. Meg kell élni, át kell lényegíteni a fiataliságot bohém ceremóniákkal, lázadó, vircsaftos kis esti kilengésekkel, esetleg szolid kávéházi beszélgetésekkel. Hogy idős korunkban mesélünk-e majd kisvárosi kávéházi legendákat? Minden bizonnyal. Bár, ami Vasvárt illeti, szám szerint is kevés olyan hely van a városban, ahol ennek a kedves-bohém időtöltésnek áldozhatnánk. A plázák, bevásárlóközpontok multihisztis világában mintha a kávéházak kizárólag a nagyvárosokra koncentrálnának. Azért persze Vasváron is van modern kávéház. A nemrég átadott Palazzo Caffè mindenképpen ilyen hely, ahol egy kedves zugban, tórszasztalnál azután a magunk kávéházi kis legendáit építhetjük némi sütemény, finom kávé, üdítő, némi márkás kenyek, kitényő magyar bor és barátaink társaságában. Hölgyeknek ásványvízzel, gyümölcslével, multivitamin-coctailal szolgálnak. S hogy befit-e az Orient-express? Nos, ezt a fajta virtuális utazást már a nyájas olvasó képzeletére bízom.

Ha viszont valós utazásaink során olyan patinás helyekre vetődnénk, mint Velence, Párizs, Bécs – Budapestet se felejtjük ki e sorból – akkor bizony elmondható, hogy ez a fajta kávé, kávéház-filing még a 17. században Bécsből indult európai, majd világhódító útjára... A kávéházakban minden átlényegül. Lao Ce szerint a napok és órák fogalmát el kell felejteni, hogy oda tudjunk figyelni a percekre. Hát, a kávéházak hangulatában ez is benne van. No és az is, hogy hajdan, a XIX. században a főpincér több volt egyszerű felszolgálónál. Egy művelt „her Ober” kétlábon járó irodalmi lexikon, közéleti, kulturális zseni volt, maga a megtestesült jólétiesség, aki nem ritkán inspirálta a kávéházakban alkotó írókat, költőket. Hát, így valahogyan. A hölgyek pedig? Nos, abban a században még száműzve voltak az európai kávéházakból. Csak a pénztárosnő volt az egyedüli hölgy alkalmazott. Magányos hölgyet nem türtek meg, ők csak férfi kísérettel léphettek a kávéházba. Franciaországban azután a XIX és a XX. század már a kávéházak reneszánszát hozta, s a hölgyek is „teret nyertek” a kávéház intézményében vendégként és alkalmazotként is.

Újabb adalék az európai kávéházak történetéhez.

Bár Velencében 1645-ben nyílt meg az első mai értelemben vett európai kávéház, s máig működik a velencei Caffè Florian, mint az öreg kontinens 1720-ban alapított veterán kávézója, vagy Rómában az 1760-as alapítású Caffè Antico Greco, jó ha tudjuk, hogy Törökországban, Isztambulban nyílt az első kávézó, a Tahtelkal'e 1554–55-ben. Ám Európában a kávéházak tömeges elterjedése a bécsieknek köszönhető. A császárvárosba látogatókat ma is patinás kávéházak sora fogadja. Az 1786-ban alapított Cafe Demel a „legidősebb”, a legelegánsabb viszont a Franz Landtmann által 1873-ban alapított Cafe Landtmann, amely az osztrák értelmiség találkahelye. Az 1832-es alapítású Café Sacher, amely útjára indította a világhíressé vált baracklevár és csokoládé kombinációból álló Sacher-tortát. De ilyen a Café Sperl is (1880), a Cafe Central (1900), s igazi kultúrrecek díszítik falait az 1930-ban alapított Cafe Havelka-nak, nem mellesleg drága de világhírű édességeket, cukorkákat, bonbonieriket vehet-vihet haza a betető vendég, miután „meggusztálhatta-kipletykálhatta” a bécsi értelmiség színe-javát, vagy éppen ő vált az élcelődők céltáblájává.

Az egyes kávézók speciális süteményekkel, tortákkal, kávékkal keresték – keresik mai is – tórszvédegeik kegyeit. Ezek a kitűnő termékek – miként a hely is – egyszerre szolgál védjegyként. A historikus berendezések eleganciájától övezett fotelekben jó megpihenni, elfogyasztani egy kávé. A légkör semmi mással össze nem hasonlítható. A múlt században épp a kávéházak kereslete indította el világhódító útjára a Thonet-bútor.

Valljuk be, egészen más hangulata van az effajta kávézásnak, mint az ultramodern, egyen kávézóknak. Ám a legfontosabb, maga az ember. A rohanó világban élő és alkotó lélek szellemisége avatja kultikus helyé a kávézót. Legyen az Velencében, Párizsban, Bécsben, vagy szeretett városunkban, Vasváron. A kávéházak mindig is vonzották a nagy szellemiségeket. A kávéházak sokszor történelmi pillanatok „tanúi”. Budapesten 1848-ban a Pilvax Kávéházból indult a forradalom, de Peter Altenberg, Alfred Polgár műveiben is jelentős inspirációt jelentett a bécsi kávéházak hangulata, de Lehár Ferenc is szívesen időzött, ejtőzött, sőt komponált is a bécsi Café Sperl-ben, a Landtmannban pedig olyan világhírességek fordultak meg, mint Romy Schneider, Marlene Dietrich, vagy napjainkban Hillary Clinton. A sort a végtelenségig lehetne folytatni. Bevallhatom, hogy e kis kávéházi szösszenet megszületését éppen a nemrég nyílt Caffè Palazzo ihlette, ahol nevéhez méltóan olasz fotók és sienai ihletésű grafikák láthatók a falakon. Ennyiben – némi büszkeséggel mondhatjuk – a kávéexpress egy kávényi időre megállt Vasváron is.

Ősszel minden levél virág lesz

A télben ropog a hegyi hó a lábam alatt. Havas sipkájukkal ég felé nyújtóznak a pincék. Zsúpfedeles és modern kacska vállú újmódi pinceutánzatok, amik többnek akarnak látszani, mint amire az ősök szánták, ami egy pincétől elvárható.

Kikeletre vár az őszi avar a hópaplan alatt. Benőtt szerszömörccs, elvadult kódiszedres hegyi telken gázolok át. Bedőlt falú, egykor szebb napokat megért pince beszakadt tetőgerendákkal, lecsúszott zsúptetővel néz az égre. Érezni a nyirkos föld lehetét. A boronafalra tapasztott pelyvás sárvakolat fura térképeket rajzol a pincék enyészete marta falára. Oszkó-hegyi viláगतlasz – gondolnám. A beomlott tető alatt a bútorok érintetlenül. Senki nem lopta szét az idő ereklyéit. Mesélnek a pincék. A félig kiégett, lábas-talpas pince mélyén

két kék fotel groteszk látványa fogad. A paticsfalú fonadék résein beáramló fények lírai kulisszái mögött az elbitangolt idő nyomaira lelhet a hivatlan látogató. A nyomok a végtelenbe vezetnek. A tér-idő láthatatlan parabolaívén halad a lélek. Az idő errefelé emberöltőnyi mértékegységgel mérhető. Időszilánk-lenyomatok egy-egy pince falában. E képtelen világ ennyi képzavart tán megenged.

Nézem a faszerkezetes, boronafalú évszázados pincéket. Gondolatban elkalandozom.

Svájra gondolok, ahol az elhagyott hegyi tanya több száz éves faszerkezetei és százados falak megőrzésével és vász szerkezeteiből a lélek felüdülését szolgáló belsőépítészeti elemekkel gazdagított házak születnek. Talán egyszer nálunk sem azért kell aggódnia a kalapos hegyi embernek, hogy kivágják-e kóborló idegenek a hegyben az öreg vadcsereznyefát vagy betörnek-e hivatlanok valamelyik pincébe. Talán egyszer... valamikor a jövőben... talán az Oszkói Hegypásztor Kör „leletmentő” példája követésre talál. Először azokra gondolok, akik mostanság Horvátországban, Dél-Európában vásárolnak maguknak ingatlant, luxusjachtot, keresnek boldogságot... Ha rászánnánk magukat egy-egy ilyen örökbefogadási akcióra, akkor az adoptált épületből, boronafalú pincéből, lábas pajtából amolyan testre szabott szuper kéglit lehet. Már csak némi ráhangolódás kell, és akkor nem csak vizet lehet prédikálni a politikusoknak borívás mellett, hanem iható hegyi vizet, s minden rendben lesz. Ha a föld akkor még a magyaré lesz. Pillanatszerűen még magyar kézben vannak a hegyi pincék és a telkek is. Ám állaguk láthatóan romlik, omlanak a falak, ahogyan az ország közállapotai is, ahogy a politika úrhatnám urai csak azért is, az én érdekem, az én győzelmem – lassan már minden észérvet kizáró elvtelen cunami is – egyre jobban eláraszt mindent.

Egyszer tán ennek is vége lesz, s akkor azok, akik még képesek lesznek a romok alól kikászálódni, azok azt mondják: Elég volt! Eddig és ne tovább! Tán még lesznek vállalkozó kedvű magyarok, akik kimennek a falu mögött, a völgyhajlatokban megbúvó szőlő- és gyümölcsösöket magához ölelő hegyeket megművelni, s a magyar szelíd-

gesztenye zamatos termését ismét pattogó rostélyon sütik majd a nagyapák. És lesznek unokák is Közép-Európának ebben a szegletében, s magyar árut kínál a hazai boltokban a magyar kereskedő, s vasárnapi délelőtt a mise után arról beszélnek majd a férfiak, hogy milyen jó is itt élni, bármilyen sokat kell dolgozni. Ha lesz még, aki az ősök üzenetét átörökíti. Mert ősszel minden levél virág lesz. Bárhogyan is lesz, tavasszal mindig virágba szökken a hegyi világ.

– bodorkós –

Töltött káposzta vagy töltött pulyka?

Immár hagyomány lett a hagyományokról tanulni, versenyezni és játszani a Béri Balogh Ádám Szakközépiskolában. Több mint tíz éve rendezzük meg a Vas megyei középiskolák angolul tanuló diákjai számára karácsonyi vetélkedőket, melyre az idén december 16-án került sor. Ebben az évben a Kardos László Általános iskola diákjait is meghívtunk a vetélkedőre.

A téma ezúttal az angol és magyar karácsonyi ünnepkörhöz kötődő állatok és növények bemutatása volt, így kerülhetett az előadóterembe szárított gyümölcsökből készített karácsonyi dísz, a betlehemi istállót felidéző tehénbögés, töltött pulykának álcázott bomba vagy Rudolf, a piros orrú rénszarvas.

Iskolánk csapatának tagjaként úgy éreztem, a felkészülés során sokat tanultunk, neveltünk, és jól összekovacsoltunk. A feladatokat érdekesnek, változatosnak találtuk, nemcsak angoltudás, hanem kreativitás is szükséges volt megoldásukhoz. Jó érzés volt látni, hogy jelenetünk, melyben többek közt angol szleng stílusban előadott szerelmi vallomás vagy tehénnek álcázott fűtőtest is szerepelt, milyen sikeres volt.

A vetélkedőn értékes ajándékokat, a büfében finomságokat és emlékezetünkben szép élményeket kaptunk, szereztünk.

Németh Aletta 12. osztályos tanuló
Kocsis Márta tanár

* * *

Rendezvényünk támogatói: A Vasvári Iskoláért Alapítvány; Oxford University Press, Magyarország; HP Magyarország Kft., Vasvár; Pearson Education Magyarország, Longman Kiadó; Vasvár és Vidéke ÁFÉSZ; Zalaco Sütőipari Rt., Vasvár; Zágorhidi és Társa Kft. Papír-írószer Szaküzlet, Vasvár; Sifi Zöldség-gyümölcs és Gazdabolt, Vasvár

A Celldömölk nyerte a „Bajnokok Tornáját”

A Vasvárt képviselő Hegyhát Söröző csapata 4. lett

A Bajnokok Tornája elnevezésű szuperfináléba hat városi kispályás torna győztesét hívja immár öt éve a Vulkán Sport Egyesület. Az évről évre labdarúgó kupafinálé sportrendezvény Celldömölk Város Önkormányzata támogatását élvezve igazi sportsemege az uborkaszegzonnak számító télen. A labdarúgás hívei nemcsak szurkolhatnak kedvenceiknek, de némi összehasonlítási alapot is jelent, hol tart a teremlabdarúgás a szűkebb régióban.

Idén hat csapat, öt város és Nádass kispályás tornagyőztesei alkották a Bajnokok Tornája mezőnyét: Ajka, Celldömölk, Pápa, Tapolca, Nádass mellett Vasvárt a Hegyhát

Söröző reprezentánsa képviselte.

Csoportmérkőzések:

A-csoport: Ajka-Tapolca 5:0, Tapolca-Nádass 1:4, Ajka – Nádass 1:4

B-csoport: Pápa – Celldömölk 1:2, Celldömölk – Vasvár 5:1, Pápa – Vasvár 2:3

Bronzmérkőzés: Ajka – Vasvár 5:0

Döntő: Nádass – Celldömölk 0:3

A torna végeredménye: 1. Celldömölk, 2. Nádass, 3. Ajka, 4. Vasvár, 5. Pápa, 6. Tapolca.

Városunk csapata Vasvár Város Önkormányzata támogatásával vett részt a tornán. Utaztatásukról, ellátásukról a város gondoskodott.

Hirdetési díjak a Vasvári Újságban 2010. évben

- Lakossági apróhirdetés:** 15 szóig 1.250 Ft
15 szó felett szavanként 160 Ft
- Kerettel kiemelt apróhirdetés:**
1. pont szerinti összeg, plusz 1.250 Ft
- Üzleti apróhirdetés vastag szedéssel:** 160 Ft/szó
Felületek:
3 x 5,5 cm: 2.550 Ft
8 x 5,5 cm 5.100 Ft
11,5 x 6 cm 8.000 Ft
11,5 x 11,5 cm 16.500 Ft
- Üzleti apróhirdetés keretben, emblémával 10% felárral**
Felületek:
3 x 5,5 cm 2.800 Ft
8 x 5,5 cm 5.700 Ft
11,5 x 6 cm 8.000 Ft
11,5 x 11,5 cm 18.500 Ft
- Lapunk utolsó oldala kiemelt üzleti hirdetési felületnek számít, annak felírási díjai:**
1 oldal 90.500 Ft + áfa (bruttó 113.125 Ft)
1/4 oldal 22.600 Ft + áfa (bruttó 28.250 Ft)
1/2 oldal 44.800 Ft + áfa (bruttó 56.000 Ft)
3/4 oldal 68.000 Ft + áfa (bruttó 85.000 Ft)

A hirdetési díjak az ÁFÁ-t tartalmazzák.

Látogassa V. NÉMETH ZSOLT
országgyűlési képviselő
internetes honlapját a
www.vnemethzsolt.hu
címen

Anyakönyvi hírek

Haláleset: Oroszlán János, Kupi Imre, Takács László, Pasics László, Kristóf Jánosné szül. Szekeres Olga.

Gyógytorna indul február 1-jétől BEMER 3000 mágnessterápia kiegészítéssel

a már meglévő panaszok enyhítésére,
illetve megelőzés céljából.

Helye: Idősek Otthona tornaterme Vasvár
Bővebb információ: +36/30/377-2009,
+36/30/835-8988, vagy személyesen
az orvosi rendelő emeletén. Mágnessterápia

Nyilvántartási szám: 18-0061-04 • ALSZ: 0261, PLH-001

SZEMÉLYGÉPKOCSI, MOTORKERÉKPÁR és MOPED

vezetői tanfolyamot indít
folyamatosan Vasváron
**a Posta- és Bankforgalmi
Szakközépiskolában.**

.....

Tájékoztató:

BURAY ANDRÁS

Tel.: 30/904-2103 és 94/511-492

Vasvári Újság

A VASVÁRI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

Kiadó: Polgármesteri Hivatal, Vasvár

Felelős kiadó: Dr. Ódor Ildikó jegyző

Felelős szerkesztő: BODORKÓS ANDRÁS

Szerkesztőségi munkatársak:

Baán Erika, Dóka Balázs,

Halmosi Tamás, Laki László,

Pogács Mónika,

Sejberné Szabó Mariann,

Szabó Zoltán, Tausz István

Készült: LINEA NYOMDA SZOMBATHELY

ISSN 1216-0377